

کافیاں

رحمۃ اللہ علیہ
(شاہ حسین)

ماٹے فی میں کیمنوں اکھاں درد و چھوڑے دا حال
 ڈھواں ڈھکھے میرے مرشد والا جاں پھولان لال
 سولان مار دیوانی کیتی برہوں پیا ساڈے خیال
 ڈکھاں دی روٹی سولان داسالن آہیں دا بالن بال
 جنگل بیلے پھراں ڈھونڈینڈی اجے نہ پائیولال
 کہے حسین فقیہ نانا شوہ ملے تاں تھیواں نہال

ماہی ماہی گوکدی میں آپے رانجھن ہوئی
 رانجھن رانجھن مینوں سبھ کوئی اکھوہیرنہ اکھو کوئی
 جس شوہ نوں میں ڈھونڈ دی لدھا شوہ سوئی
 کہے حسین سادھاں دے میاں نکل بھل گیوئی

رحمۃ اللہ علیہ
(کافیاں مادھولال حسین)